

Arbejdsløshedsinspektoret.**Bilag 1.**

København B., den 25. Juli 1919.

Til *Indenrigsministeriet.*

Paa Foranledning af en gennem Arbejdsløshedsinspektøren modtagen Henvendelse fra Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg af 1917 har Arbejdsløshedsnævnet overvejet Spørgsmaalet om Betimeligheden af at foreslaa indført Lempelser i den nugældende Lovgivning angaaende anerkendte Arbejdsløshedskasser til Fordel for de sønderjydske Arbejdere, der maatte blive tilført Landet ved Indlemmelsen af det danske Sønderjylland.

De sønderjydske Arbejderses Stilling ved Overførelsen til den danske Arbejdsløshedsforsikring er for Tiden bestemt ved følgende:

For 26 nedennævnte Arbejdsløshedskasser*) foreligger Gensidighedsoverenskomster med de respektive tyske Arbejderorganisationer om gensidig Ydelse af Understøttelse til arbejdsløse (jfr. Arbejdsløshedskasseloven af 8. April 1914 § 12, sidste Stykke). Disse Gensidighedsoverenskomster hjemler imidlertid som almindelig Regel kun en Ydelse af en begrænset *Rejsehjælp* til de i Henhold til Overenskomsterne overflyttede Medlemmer, *saaledes at Ret til fuld vedtægtsmæssig Understøttelse i den paagældende danske Kasse er fastsat til først at skulle indtræde efter almindelig Ventetid af 12 Maaneder* (jfr. Arbejdsløshedskasselovens § 13, første Stykke).

Denne lovmæssigt fastslaaede Ventetid af 12 Maaneder før Understøttelsesrettens Indtræden for nye Medlemmer i de anerkendte Arbejdsløshedskasser er ved § 1 i midlertidig Lov af 30. November 1918 angaaende overordentlig Hjælp til arbejdsløse m. m. for Tiden indtil 1. Oktober d. A. nedsat til 6 Maaneder; fra 1. Oktober 1919 vil den i Henhold til nævnte Lovparagraf paa ny være 12 Maaneder.

Af nedenstaaende Fortegnelse over de Arbejdsløshedskasser, der har Gensidighedsoverenskomster med Tyskland, vil imidlertid ses, at saadanne Overenskomster mangler for nogle af de Fag, der formentlig vil være stærkest repræsenterede blandt de Arbejdere, der tilføres Landet ved Genforeningen, saaledes f. Eks. Murere, Teglværksarbejdere, Landarbejdere og alle andre Arbejdsmænd. Allerede heraf samt af Gensidighedsoverenskomsternes ovennævnte Begrænsning af Ydelserne fremgaar, at disse formentlig ingeniunde vil afgive tilstrækkeligt Grundlag for Ydelsen af Hjælp til de arbejdsløse sønderjydske Arbejdere i den nærmeste Tid efter Genforeningen, og man maa derfor søge anden Udvej til Løsning af Spørgsmaalet om Formen for Ydelsen af denne Hjælp.

Nævnet har den Opfattelse, at man retteligt bør skelne imellem de Arbejdere, der før Overførelsen har tegnet Arbejdsløshedsforsikring i en Forening i Tyskland,

*) Bageri- og Konditoriarbejdernes, Billedskærernes og Dekorationsbilledhuggernes, Bogbinderi- og Papirvarearbejdernes, Bogtrykfagets, Bødkernes, Drejerfagets, Elektrikernes, Forgylderfagets, Guld-, Sølv- og Elektroleptarbejdernes, Gørtler- og Metalarbejdernes, Hatte- og Bundtmagerfagets, Karetmagernes, Kedel- og Maskinpassernes, Kobbersmedenes, Læder- og Skindarbejdernes, Mølleriarbejdernes, Sadelmagernes og Tapetserernes, Skibstømernes, Skræderfagets, Slagter- og Kødindustriarbejdernes, Snedkerfagets, Tekstilarbejdernes, Tobaksarbejdernes, Træindustriarbejdernes, Tømrefagets og Metalarbejdernes Arbejdsløshedskasser.